

Poklasifikační 2001

aneb

Léto už je opravdu fady.

Poklasifikační

22.6. - 24.6.

A je tu poslední výprava před Expedicí. Záměr byl pojmout ji jako poslední možný test výbavy kol před výjezdem na Expedici. No, to jsem zvědav.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	1498	0	0	19

Tak jedem.

Tahle výprava je pojatá jako testovací na Expediční výbavu. Týká se to holek. Všechny mají nové přední bágly a nosiče a není všechno sladěno. Kolektivně, po zabalení, zjišťují, že vůbec nepotřebují vyvézt zadní bágly. Tedy nebyt vestavěných flaškovníků, které s sebou potřebujeme. Řešej to tak, že vyvážeš jeden zadní základ a přídatvný flaškovník.

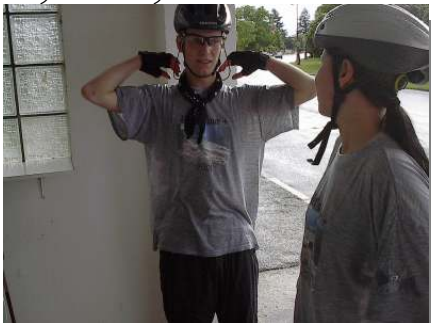
A takhle divně to vypadá.

DIG.

Vyjeli jsme v šest hodin. Hádáte kvůli komu. Samozřejmě kvůli Michalovi. Nedokázal si totiž v práci zařídit, aby mohl skončit dříve!

Jeli jsme klasickou cestou přes Troju a dále do Roztok. Dnes jedeme ten fúrusnej kopec kterej jsme s Martinem předminule vyslapali zbytečně. Když jsme příjžděli k Trojské lávce spustil se děsněj liják. Ale fakt fúroznej. Za chvíli se dešť změnil v krupobití. V jediný setině sekundy jsme byli mokný úplně durtch. Chtěli jsme se schovat, ale nebylo kam. Přes kroupy jsem skoro neviděla na cestu. Martin řval, že ty kroupy bolej už. Jsme měli převislou střechu u garáží, kam bychom se vešli všichni, na dohled. Když v tom jako když utne. Přestalo pršet. No to snad ne. Cestou jsme někde ztratili Lenku a Michala. Rozhodli jsme se, že na ně počkáme pod tou střechou. Přišli po chvíli. Byli se schovat někde v nějaké zastávce, nebo co. Lenka prý nemohla vůbec dýchat. Dig jí doporučil, aby to příště zkusila bez dechu. Vřele mu počekovala za výborný typ.

Dále jsme pokračovali na Roztoky. Michalovi to nějak nejede a tak na něj čekáme. Před Roztokama spadly šranky. Čekali jsme tam dost dlouho. Projely dva vlaky. Každý v jiném směru. Mezitím nás dojel Michal. Znovu jsme ho ztratili hned u cedule Roztoky. Čekal nás ten fúroznej kopec. Na Michala počkáme až na vrcholu. Vyšlap kopec nakonec nebyl tak fúroznej. Našore jsme zabrali autobusovou zastávku.

Mistři z nás byli dost v šoku. Zatímco jsme čekali na Michala, vysvitlo slunčko!

Jupí. A tak si sušíme zadky, Michal nějak nejede. Martin mu zavola. Michal řekl, že je na polní cestě po které jsme jeli předminule. Ten bude asi pěkně od barva. Dig ho navigoval na křižovatku za Roztokama. Souhlasil, protože mu nic jiného nezbylo. My jsme nasedli na kola a přesunuli se na místo srazu. Tam jsme čekali hodně dlouho. Když Michal dorazil, pokračovali jsme do Velkých Přílep. Tam jsme přešli křižovatku přímo za norem. A čekali. Hádáte na koho? Na Michala. Jede pořád vzadu. Nejde. Plouží se! Dále jedeme na Okoř. Tam jsme zjistili, že jsme mimo trasu. Nevadí. Aspoň se podíváme nahrad. Když jsme k němu dojeli, zjistili jsme, že Michal je zase vzadu. Dig mu jel naproti. Lenka chtěla fotit. Když našla příhodné místo a už chtěla mačkákat spoušť zjistila, že zapoměla na film. Ta je, ale šikovná.

Trz.

Já ho nezapomněla, jen se prostě pořád dostatečně neorientuju ve svých bálech. A vybalovat je tu tedy nehodlám.

Lnk.

Marcela si obvázála zápěstí, protože jí bolelo. Pak jsme pokračovali za Digem a Michalem. Čekali na křižovatce. Jeli jsme dál a asi po pěti km se napojili na trasu. Martin dostal chuť na vaječnák. Ale níhde nebyla vhodná hospoda. Tu jsme našli až v Zloněvsi. Objednali jsme si groyg, čaje, grilovky a vaječnák. Domorodci nás hned milovali. Obsluha byla trochu vyvedena z míry, ale jinak v pohodě. Byli jsme pozváni i na grilování. Ale s tím, že si grilovací věci dovezeme. Třeba se to někdy uskuteční. Ted sedíme u stolu a debatujeme o životě a tak různě. Takle hospoda je dobrá. A jsou tu kamarádky lidčky. Doporučuju!

Trz.

Po jedenácté odjíždíme. venku je nádherná zima a tma. Zvolna jedeme nocí a hledáme nocleh. Vypadá to bídně. Rádi bychom zalezli do lesa, ale oni tu žádný nemají. Nevadí. Vzali jsme za vděk polní cestě, která byla cílem jediného dnešního průzkumu. Obsadili jsme ji, postavili doupata a nazdar!

Dig.

Dobrou noc.

Trz.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Drnov	53	1543	45	17,2	22-8

Ráno 23.6. sobota

Probudilo mě žvanění Martina a Terezy. To už teda fakt není možný. Po bližším ohledání zvuků identifikuji i Michala s Lenkou. Je osm hodin! Lotři! DIG.

No a nás vzbudili už v sedm Lenka a Michal. Kecali. Lence aspoň nebylo rozumět. Zato Michal žvanil tak, že ho muselo být slyšet až do Prahy. Tak jsme vstali a začali číst svídaní. Vařili jsme čai, dali si rohlíky, paštíku, sýr, řečup, salám a papriku. Dig mezitím prováděl fotodokumentaci místa noclehu.

Po snídani jsme sbalili plachťáky a celé doupě. Když jsme sundávali plachťáky, tak zafoukal vítr. V tu ránu jsme mohli plachťák po jezeře, kdyby tam nějaké bylo. Řeknu vám, balit plachťáky proti větru je neskutečněj opiců. Po ranních procedurách jsme konečně vyjeli. Ještě nebylo deset hodin. Vrátili jsme se na silnici, kterou jsme opustili kvůli noclehu. Pokračovali jsme podle trasy. Začal foukat vítr znejsprohla. Ale fakt vítr znejsprohla. Jet proti němu byl dost problém. Vydali jsme asi dvakrát víc energie než normálně. Ve Zlonicích jsme si dali pauzu na spapání čokoládiček. *Ano, zvlášť broskve byly vynikající.*

Dig.

Zastavila se u nás na kus řeči domovodkyně se psem. Moc hezky jsme si popovídali. Pak jsme pokračovali dál až do Panenského Týnce. Tam jsme si prohlédli místní památky, Zříceninu nedostavěného kostela a přilehlou barokní věž.

Bylo to moc hezké. Dále jsme pokračovali zkrátkou, kterou objevil Martin v mapě. Ušetřila nám asi osm km. Výborně pane navigátore. A ještě by to chtělo nějaké jídlo. Hm, je to tu bez hospod!! Z Hříškova jsme pokračovali do Kozojed.

Hned za vesnicí si Dig všiml třešní. Čile se pustil do trnání. Já a Lenka jsme jely napřed. Nějak jí začalo bolet koleno. Ostatním jsme docela ujely. Počkaly jsme na ně na křižovatce. Tam se Martin s Digem zahroubali do mapy. A opět jedeme zkratkou. Je to jakási lesní cesta. A je správně Hell's. Barinity a ostře z kopce. Za chvíli jsme odbočili ještě více dolů. Asi po tři sta metrech cesta skončila. Kluci šli na průzkum. Jedna možnost je do bažin, kam nechceme, a druhá na pole. To vypadalo rozumně. Ale asi třicet metrů před ní jsou tři obrovské kaluže. Dig po důkladnějším průzkumu rozhodl pro jejich vypuštění. A tak zatímco kluci vyráběli poušť, šla jsem na důkladnější výzvědy. Cesta, vede kolem celého pole. A není moc dobře průjezdná. Na základě těchto zpráv jsme se vrátili o kus zpět a pokračovali dál po původní cestě. Tady to bylo v pohodě. Dojeli jsme tam kam jsme chtěli. Do Kozo Jed. A opět tu není hospoda! To je ř vzteku. Ještě než jsme slavnostně vjeli na Kozo Jedskou návěs, vyšklápli jsme jeden musneji kopec. Martin se místních vyptal na hospodu. Bylo mu řečeno, že o tři km dál jedna je. Hurá. A honem do ní. Když jsme k ní přijeli právě otvírali.

Ale nevaří. Mají jen sekanou, klobásy apod. Ob jednali jsme si každý sekanou. Kluci si dali třicet deka a my holky po dvaceti. K tomu pivo.

Jako další chod byly párky, další sekaná a grogy. To vše si ob jednali kluci. Po jídle jsme si ještě chvíli povídali. Pak jsme rychle zaplatili a odjeli. Máme před sebou ještě dalekou cestu až na Krakovec. A dneska se jede hodně blbě. Fouká silný protivtr a je to hlavně do kopce. Kilometry teď přibývají rychleji. Každou chvíli, ale odpočíváme na nějakém vrcholu kopce.

Přesto se jede trochu líp.

V osm hodin jsme konečně v cíli. **Hrad Krakovec** je dobyt. Je nám známý z filmu *Ať žijí duchové!* Ve skutečnosti vypadá, ale úplně jinak. Trochu mě to mrzí. Ve filmu byl o něco hezčí. Filmová hold umí upravit realitu. Po krátkém odpočinku jsme se přesunuli za hrad. Dig tady už několikrát nocoval a tak nás vede na

osvědčené místo. Ihned jsme zabrali volné lavičky a odpočívali po náročném přejezdu.

Za chvíli se odněkud ozvala hlasitá hudba. Asi tu mají nějaké oslavy. Navíc se uvnitř hradu koná jakýsi koncert. Doufám, že to vše brzo skončí. Jinak nás čeká pěkně rušná noc. A kolem nás furt courají lidi. Vypadá to jakoby se tu dávalo něco zadarmo. Zatím nám to nevadí. Lehce se ochladilo a tak jsme se přiblížili a dali vařit vodu na čaj. Dig mezitím vytáhl karty, pivnecovy pivni. Jsou na nich skvělé obrázky. Nelenili jsme a ihned se pustili do hrání.

Trz

Hrálo se moc pěkně. Zejména mně, když na mě hrála Lenka. Nikomu se nedařilo tak krásně prohrávat jako mně. Zkrátka nádhera.

Dig.

Nic si z toho nedělej , víš co se říká!

Lnk.

No, to by mě teda zajímalo! Zkus se vyjádřit na kameru. No vidíš. Teď mlčíš!

Tento způsob zábavy nám vydržel přesně do okamžiku, než jsme z toho dostali hlad. Nechali jsme karet a jali se připravovat požer. Hned jsme ho taky požrali.

Dig s Marcelou si připravili kuře na paprice. Samozřejmě z pytlíku. Mražené prý povezou příště. My ostatní jsme se spokojili s polivkou. Martin ještě doběhl do nedaleké hospody pro čleba, abychom k té polivce měli co zakousnout. Dig se trochu čertil, protože Martin nedonesl pivo. Martin mu řekl, že

si opravdu nevzpomněl a že si pro něj může dojít sám. Zvítězila Digova lenost. Někam nešel

Trz

Po konzumaci zmíněného, jsme postavili doupata a zalezli. Tak dobrou.

DIG.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
hrad Krakovec	56,5	1622	78,6	14,5	21-4

Ráno 24.6. neděle

Už zase to šustění. Mírný větřík pohybuje s plachtou a ta dost hlasitě šustí. *No, to tak igelit dělává. DIG.* Vylézám z doupěte, venku svítí krásně sluníčko a dokonce hřeje. Beru foťák a jdu tu krásu vyfotit. Potkávám Diga, má sice ještě obě oči zalepené, ale poznává mě. Sedáme si na lavičku, vyhříváme se a pozorujeme jak se ostatní klubou ze svých doupátek. *Lence se nechce říct, že jsme ostatní prachsprostě dr... kriticky hodnotili. DIG.* Balíme se, jelikož tu zase začínají korzovat lidi. A hurá na snídani.

Lnk.

Mě vzbudili ti dva kecalové na lavičce. Ale bylo už půl deváté a tak jim odpouštím.

Trz

Po snídani se vydáváme na prohlídku. Přečetli jsme si zajímavosti o hradu, celé jsme jim to tam prolezli a přelezli

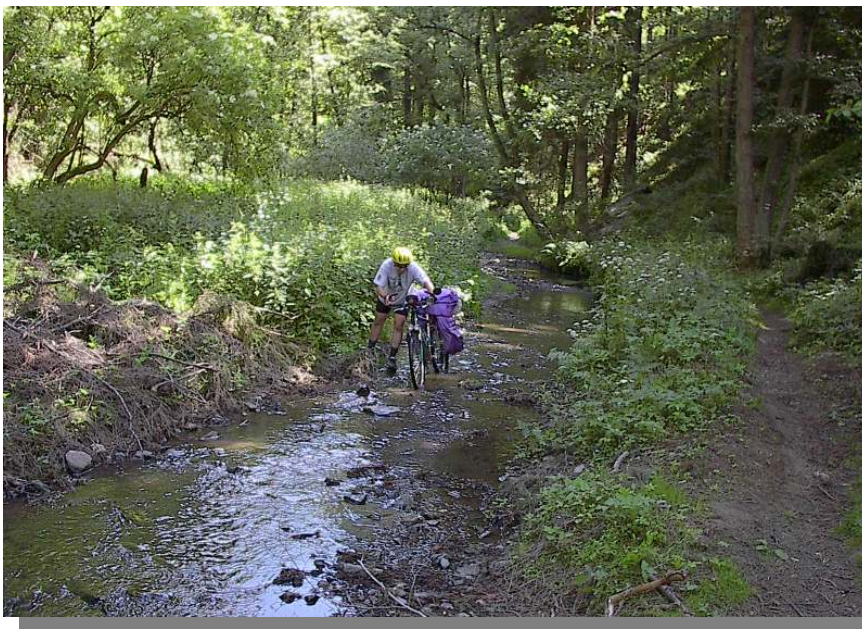
a vyrážíme ku Praze. Vydáváme se nelehkým terénem lesem. Každou chvíli musíme přebrodit malý brod. Někteří si dokonce dobrovolně namočili při této činnosti nohy, jiní i batohy a ostatní toto vše jenže nedobrovolně.

Lnk.

No to bylo tak. Jela jsem kousek za Digem. A najednou byl před námi brod. Dig ho projel v pohodě. Chtěla jsem učinit totéž. Ale najednou se mi kolo smeklo a já letěla do vody. Nějak se mi to podařilo ustát, takže jsem si namočila jen nohy a přední břížky. Marcela si podobnou nehodu vycíhnutaka hned na dalším brodu. Další brody jsem už procházela po vlastních. A nebylo to tak zlé. Voda příjemně chladila a aspoň jsem si umyla nohy od barva.

Trz

A pak jsme najeli na krásně usušené pole a odtud jsme si odvezli ten správný bordel na všem co bylo mokré.

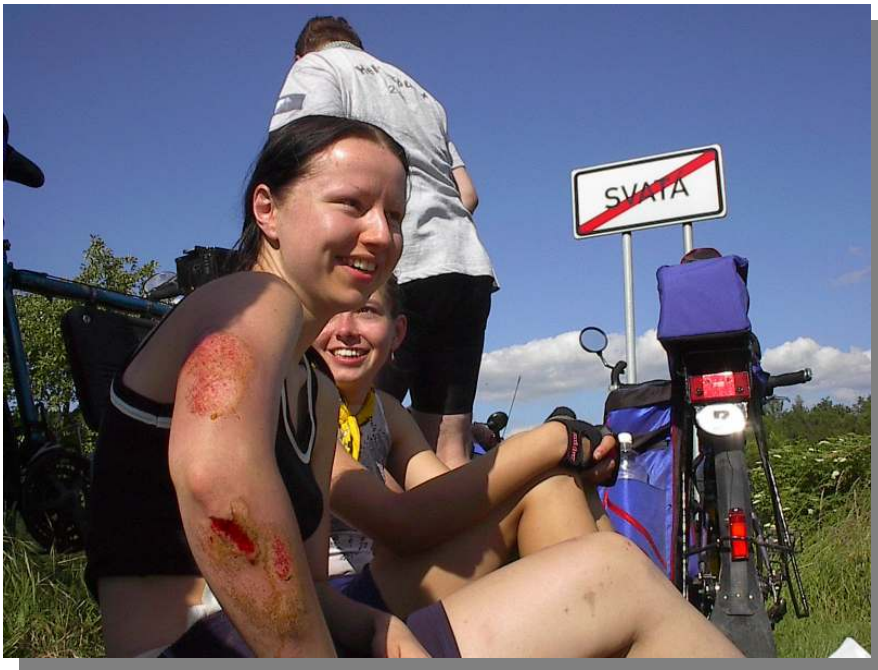
Následně jsme zdolali lesní stoupání a za šíleného okusování much jsme projeli až před vesnicí Chříč. Už z dálky byla vidět hospoda, jenže z blízka byla zavřená, smůla. Takže jedem dál. Za to stoupání jsme teď odměněni krásným sjezdem končícím až na Zvíkovci. Usuzuju, že to je to pravé místo pro naplnění našich žaludků. Lnk.

Zastavili jsme v hospodě „U Jezu“ hned vedle Berounky. Původně jsme se chtěli jen napít, ale jídelní lístek vypadal dobře. Vepřová se zelím, řízek, křkóvice apod. Navíc za přijatelné ceny. Neváňali jsme ani minutu. Rychle jsme si objednali baštu a zasedli ke stolu. Jídlo bylo hotové hodně rychle. No jo, mikrovlnky. A navíc tu není obsluha. Pro jídlo se musí k okýnků, kde se rovnou platí. Trochu to připomíná školní jídelnu. Jinak to bylo moc dobré. Kluci s Marcelou si objednali ještě jednu porci. Marcela si pak jako tečku dala hranolky, s kečupem. Ještě chvíli jsme poseděli a pak vyrazili.

Máme před sebou ještě kus cesty. Vyjeli jsme kopec ve Zvíkovci a pokračovali na Podmokly. Tam jsme odbočili na Beroun. Nic se celkem nedělo. Při průjezdu Svatou jsme Já, Dig a Martin špatně odbočili a museli jsme se vrátit. Odbočkou zatím prosvítl Michal. Pustili jsme se volným pádem za ním. Já se zdržela nahoře kvůli smrkání. Když už jsem byla skoro dole, uviděla jsem Lenku jak stojí u nějakého auta a s někým se baví. Koušek pod ní stál Dig a ještě po něm Martin. Jela jsem příliš rychle než abych zjistila co se stalo. Za chvíli jsem dohovila Michala. Stál na kraji silnice a čekal. Zastavila jsem u něj. Za chvíli u nás přibrzdilo auto a nějaká paní nám řekla, že někdo z naší party se vyboural. Ihned jsme

otočili kola a vrátili se. Nejdřív jsem si myslela, že to je Marcela, protože jsem jí nikde neviděla. Omyl.

Když jsme dojeli k ostatním zjistili jsme, že se vybourala Lenka. A to dost strašně.

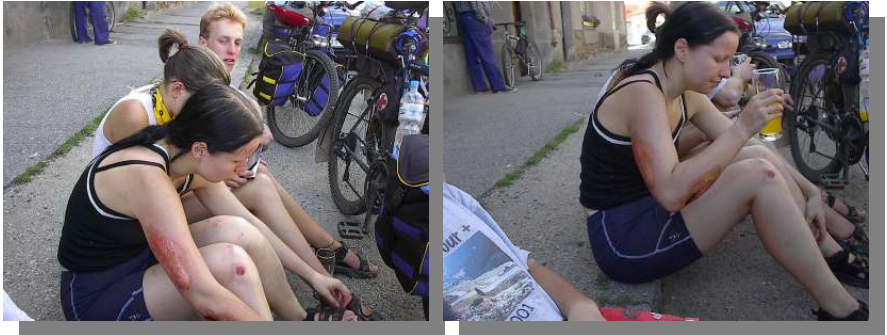

Seděla s Digem na karimatce a prohlížela škody na svém těle. Martin s Michálem kontrolovali její kola. Lenka je pěkně pobouchaná. Seděla si komplet celou pravou rukou, trochu bok a koleno. Vyndala jsem z lékárníčky Septonex, obvazy a náplasti. Dig vzal Septonex a nastříkal ho do Lenčinych ran na ruku pěkně jí to bolelo. Já jsem připravila obvaz na ránu na boku. Její kolo to přestálo o něco lépe. Při pádu se urazil pravej roh a uvolnilo zrcátko. Její bágly to přestály bez škrouchnů. Tomu jsem nemohla uvěřit.

Nešťůr to odnesla její helma. Tu si bude muset koupit novou, protože je totálně zničená. Ale ještě že jí měla, protože jinak by se už nemusela zabývat myšlenkou, jak se vrátit do Prahy.

Po provedení oprav na Lenčino těle, usoudil Dig, že je schopna pokračovat v jízdě. A to až do Prahy. On se jí vlastně ani moc neptal, on jí to oznámil. Když už to vypadalo, že vyjedeme, uvědomili jsme si, že nemáme Marcelu. Dig jí po telefonu navedl na místo, kde se sejdeme. Pak jsme nasedli na kola a svištěli k Berounu. Během jízdy Martin pronesl něco ve smyslu, že Lenka bude teď nějaký čas jezdit opatrně a pomalu. Jo. Na palubě svítí 40. Tak rychle teze nevyšla. A nebo má Lenka vypnutou puď sebezáchovy.

Až do Berouna to bylo z kópece a také jsme tam byli za chvíli. U vstupní cedule jsme počkali na Marcelu která špatně odbočila nahore ve Svaté. Nestáli jsme ani moc dlouho. Po šťastném sledování jsme pokračovali dál skrz Beroun. Na konci města jsme zastavili u hospody za účelem odpočinku. Lenka nám ještě sdělovala své dojmy z nehoody. Dig si samozřejmě neodpustil nezbytné foto Lenciných zranění.

Po odpočinku jsme pokračovali po cyklostezce, která vede na Karlštejn. Bylo také rozhodnuto proto, že je to po rovině. Ujeli jsme asi 15 km když si Dig všiml stromů s třešněmi. Nezaváhali jsme a zastavili. Dig s Martinem se na ně okamžitě vrhli. Byly moc dobré. Po důkladném očesání stromů jsme pokračovali dál.

Chceme se ještě stavit v pekárně v Mokropsecích. Dig se hrozně těší na teplé rohlíčky. A my ostatní také. Opřeli jsme se do pedálů a svištěli jsme jak nebychme-li to slo. Sem tam čekáme, hádejte na koho. Na Michala, samozřejmě. Přesto jsme dojeli k pekárně poměrně rychle. Zaparkovali jsme kola a šli se nakupovat vystavené dobroty. Ty rohlíky byly ještě trochu teplé a moc dobré. K nim jsme si ještě dali loupáčky, sátečky a další mňamky.

Napapaní a odpočatí vyrazíme ku Praze. Už je to jen kousek. Co by kamenem dohodli a zbytek.... no, však víte co. Jeli jsme známou cestou přes Čuchví a Podolí. Nějak hodně jsme ujeli Michalovi. Čítěla jsem na něj počkat, ale Dig řekl, že Michal trefí. A kromě toho spěcháme. Ono je už dost pozdě a já musím být v deset doma.

Než jsme se nadáli, jsme v Praze. Vyšlápli jsme poslední kópec na Nuselák a pokračovali na stadion. Já jsem nešla až na stadion protože jsem měl barák, ve kterém bydlím. Tam jsem se rozloučila a odjela domů. Ostatní dojeli až do domovského depa.

Trz

*Chvilí po nás dorazil Michal, takže jsme všichni. Čau příště,
DIG.*

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	66,5	1724	102,4	15,4	28-16

Příjezd 22.15.

Celková technická data:

Účast

Oficiálně přiznaná
kilometráž
Příště

Šest testerů: Martin, Dig, Lenka, Marcela,
Terka a Michal

226 km

Expedice 2001

Trasa výpravy		
Praha Žižkov	Panenský Týnec	Chříč
Praha Trója	Toužetín	Zvíkovec
Roztoky	Hříškov	Podmokly
Okoř	Smilovice	Broumy
Koleč	Pochvalov	Svatá
Třebusice	Hředle	Beroun
Zloněves	Nesuchyně	Karlštejn
<u>Žižce</u>	Kněževes	Mokropsy
Zlonice	Šanov	Praha Radotín
Klobuky	<u>Hrad Krakovec</u>	Praha Žižkov

Obrazová příloha:

Pohybujete se na začátku 19. stránky zprávy vytvořené 4.12.2008.

© Hell´s Tour+ 2001
„DIG“ & „TRZ“ & „LNK“
Neprodejné

A jste na konci 19. stránky díla vzniknuvšího 4.12.2008.